

Overbeviisning og beres Kjendskab til den almindelige Mening kan blive modtaget med Velvillie af Befolkningen.

Fermansen: Naar jeg har udbedet mig Ordet for et Par Dieblit, saa har det ganske vist ikke været i den Mening, at jeg har tænkt paa at kunne omstemme et eneste Medlem med Hensyn til hans Betragtning af eller endelige Afstemning over det foreliggende Lovforslag, men kun for ganske kort at begrunde min egen Afstemning. Jeg har ingenstunde gjort mig overdrevene Forestillinger om det Fortrin, som en Indkomstskat skulde have fremfor andre Skatte- maader; ingenstunde har jeg i synderlig Grad ladet mig henrive af den ofte høie Tale, der føres om den store Ketsfærdighed og Billighed, som denne Skattemaade skulde besidde fremfor andre Skattemaader, ja næsten ubelukkende være i Besiddelse af. Saalænge man kun holder det indenfor Tankens og Forestillingens Omraade, da seer det ganske vist saaledes ud, men saasnart man kommer deraf og gaaer til Gjennemførelsen i Livet, saa vil det efter min Mening overalt vise sig, at det, der stod for os i saa lys en Skikkelse, ogsaa har sin Skyggeside og sine Brøst. Da ophobe sig Vanstelighederne, først ved at finde og fremdrage Indtægten og dernæst ved at ramme denne Indtægt ketsfærdigt og billigt. Thi Erfaringen vil nok som godtgjøre, at Indtægt og Skattebæne langt fra ere Et og det Samme. Men paa den anden Side har jeg heller ikke overseet, at denne Skattemaade, trods sine Mangler, ogsaa har gode Egenheder, at den ved Siden af andre Skattemaader kan bidrage til at afhjælpe Uligheder og Mangler, der ere tilstede hos disse, saa at den ved en lempelig Gjennemførelse ogsaa kan bidrage Noget til, at Ketsfærdighed og Ugelighed skee Fyldest i disse Forhold, saameget som det under menneskelige Vilkaar lader sig gjøre; men til en lempelig Gjennemførelse troer jeg hører, at man ikke strax indbilder sig at kunne have den fulde Frugt deraf, at man efterhaanden maa prøve sig frem, gaae fremad med smaa Skridt og ikke skræmmes tilbage for Feil og Mangler, som især i Førstningen maatte vise sig at være tilstede. Det har ikke overrasket mig, at den Maade, hvorpaa vi søgte at

udfinde Skatteindtægten den ene Gang, vi have benyttet Indkomstskatten, nemlig Fordelingsmaaden, har vist sig at lide af ikke faa og smaa Mangler; thi Sligt er gjerne uadskilleligt fra enhver ny Begyndelse; men jeg troer, at Fleertallet i dette Thing har gjort meget urigtigt i at bryde Staven over denne Maade, at gaae bort fra den og hvorhen? Til Noget, som er prøvet og kjendt fri for Mangler? Nei, men for at gaae til noget Andet, som ogsaa er Nytt og Uprøvet, og som man ikke vet drifter sig til bestemt at nægte, kan have, om ikke de samme, saa dog andre, kanske større Mangler. For mig staaer det idetmindste, som om de Mangler, man kan forudsæe ville komme til at hæfte ved denne nye Maade, ere saa store, at jeg ikke kan være med til at vedtage Loven i denne Skikkelse. Ganste vist har jeg heller ikke troet, at man ved at følge Fordelingsmaaden ved det næste Skridt eller maastee ved det næst efterfølgende vilde være istand til ganske at undgaae alle de Feil og udbævne alle de Uligheder, der ere fremkomne derved; men jeg nærer det visse Haab, at vi efterhaanden vilde have kunnet gjøre det og ved Siden deraf have øvet, oplært og, om jeg saa maa sige, opdraget de communale Bestyrelser til selvstændig at ligne denne Skat, hvis vi skulle beholde den, ogsaa efter Procentafgiftsmaaden. Spørger man mig nu, hvad det er for Mangler, der saaledes efter min Formening ville komme tilstede ved den nye Maade, saa kan jeg svare derpaa med saa Ord. For det Første er det en Indretning, der er saa kostbar, at den søger sin Lige, ikke blot her- tilands, men vel i ethvert andet Land, og ved Siden deraf forekommer det mig at være en Indretning, der ikke alene ikke passer til, men endog modvirker, hvad vi ellers tilstræbe som ét af de bedste Goder, nemlig vor communale Selvstændighed. Det har undret mig at see, at af det Fleertal, som synes at danne en saakæsluttet Stav om Procentmaaden, høre de Fleste til dem, som man ellers ved alle Leiligheder seer samle sig for at virke for Besparelser og for communal Frihed; det undrer mig at see disse Mænd først httre en saa ubetinget Mistillid til Regjering og Amtsraad, naar Talen er om at fordele Summer, som Communerne skulle paaligne, og saa i samme Man-